

Sygn. akt I C 115/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Rafałko

Protokolant: Żaneta Kurszewska

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W.

przeciwko K. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód wniósł o zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kwoty 1191 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 1000 zł od dnia 27 września 2013 r. do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniósł, iż pozwany zawarł z Rapid (...) Polska sp. z o.o (dawniej (...) sp. z o.o.) umowę pożyczki w drodze elektronicznej. Pozwany otrzymał kwotę 1000 zł i zobowiązany był do jej zwrotu wraz z kosztami udzielonej pożyczki w wysokości 191 zł w terminie do dnia 26 września 2013 r., jednakże z zobowiązania tego się nie wywiązał. Ponadto powód wskazał, iż spółka (...) sp. z o.o w dniu 3 grudnia 2013 r. przystąpiła jak komandytariusz do powodowej spółki i wniosła jak swój wkład wszelkie przysługujące jej na dzień podpisania umowy spółki komandytowej wierzytelności z tytułu udzielonych pożyczek dla osób prywatnych za pośrednictwem Internetu. Wierzytelności wniesione przez w/w spółkę zostały przeniesione na powoda z dniem 14 grudnia 2013 r.

Pozwany nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień ani ustnie ani pisemnie.

Sądu ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 czerwca 2013 r. pozwany zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...), której przedmiotem była kwota 1000 zł. Zgodnie z treścią umowy pozwany zobowiązany był do zwrotu powyższej kwoty wraz z prowizją za wydanie kredytu w wysokości 191 zł w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Ostatecznie termin ten został przedłużony do dnia 26 września 2013 r.

okoliczności bezsporne, ponadto potwierdzenie zawarcia umowy - k. 10

Spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przystąpiła w dniu 3 grudnia 2013 r. do powodowej spółki jako komandytariusz wnosząc wkład niepieniężny w wysokości 151,215 zł.

okoliczności bezsporne, ponadto aktualny odpis KRS - k. 11-11v

Sąd zważył, co następuje:

Powyższe ustalenia faktyczne poczynione zostały w oparciu o twierdzenia strony powodowej, a także zaoficerowane przez nią dokumenty.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny.

W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2).

W realiach niniejszej sprawy pozwany został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy oraz pomimo doręczenia mu odpisu pozwu nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień ani ustnie ani pisemnie. Zostały zatem spełnione przesłanki do wydania wyroku zaocznego.

Podstawę faktyczną takiego orzeczenia stanowią twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. W razie spełnienia przesłanek wydania wyroku zaocznego twierdzenia te korzystają z domniemania prawdziwości

Wprowadzone przez przepis art. 339 § 2 k.p.c. swoiste domniemanie zgodności twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy nie zwalnia powoda od przytoczenia faktów, które są niezbędne do dokonania subsumpcji materialnoprawnej, stanowiącej faktyczną i materialnoprawną podstawę wyroku. Sąd obowiązany jest bowiem, nawet przy uznaniu twierdzeń powoda za prawdziwe, dokonać prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach, z punktu widzenia prawa materialnego. (vide wyrok SN z 6.6.1997 r., I CKU 87/97, Prok.i Pr.-wkl. 1997, Nr 10, s. 44).

Twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych, przytoczone w pozwie nie stanowią wystarczającej podstawy do wydania wyroku zaocznego i sąd ma obowiązek przeprowadzić postępowanie dowodowe w szczególności, gdy twierdzenia te budzą uzasadnione wątpliwości. Z taką sytuacją, w ocenie Sądu, mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

W myśl art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

O ile fakt zawarcia przez pozwanego w dniu 28 czerwca 2013 r. z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowy pożyczki jest objęty domniemaniem z art. 339 § 2 k.p.c., o tyle legitymacja powoda do wystąpienia z powództwem przeciwko pozwanemu o zwrot tej pożyczki, w opinii Sądu, budzi wątpliwości.

Powód podnosił, iż jest uprawniony do dochodzenia od powoda należności wynikającej z umowy z 28 czerwca 2013 r., albowiem spółka (...) sp. z o.o w dniu 3 grudnia 2013 r. przystąpiła jak komandytariusz do powodowej spółki i wniosła jak wkład niepieniężny wszystkie przysługujące jej na dzień podpisania umowy spółki komandytowej wierzytelności z tytułu udzielonych pożyczek dla osób prywatnych za pośrednictwem Internetu. Wskazywał ponadto, iż w/w spółka jest następcą prawnym spółki, która zawarła z pozwanym umowę pożyczki. Twierdzenia te, zdaniem Sądu, budzą uzasadnione wątpliwości i wymagały wyjaśnienia w oparciu o zaoficerowany przez powoda materiał dowodowy. Ten zaś nie pozwolił na ich wyjaśnienie. Powód dołączył do pozwu jedynie aktualny odpis z KRS spółki (...) sp. z o.o (k.13-13v). Na podstawie tego dokumentu nie sposób ustalić jednak następstwa prawnego, o jakim wyżej mowa. Zawiera on bowiem jedynie aktualną na dzień jego sporządzenia treść wpisów w danej pozycji dotyczących spółki (...) sp. z o.o. Brak w nim zatem wpisów na temat następstwa prawnego. Celem wykazania powyższej okoliczności powód winien

był złożyć pełny odpis z KRS, a zatem odpis zawierający treść wszystkich wpisów w rejestrze pod danym numerem KRS, dokonanych od chwili pierwszego wpisu. Tylko w oparciu o taki dokument możliwe byłoby ustalenie, że (...) sp. z o.o. jest następcą (...) spółki (...). W tych okolicznościach fakt wniesienia przez spółkę (...) sp. z o.o. wkładu niepieniężnego do powodowej spółki nie oznacza, że powodowi przysługuje względem pozwanego roszczenie z umowy pożyczki z 28 czerwca 2013 r.

Powyższej konstatacji, zdaniem Sądu, nie podważa treść załączonego do pozwu oświadczenia Prezesa Zarządu spółki Rapid (...) Polska z dnia 10 listopada 2015 r. (k. 12). Podkreślić należy, iż stanowi ono dokument prywatny, a zatem jedynie dowód tego, że osoba podpisująca ten dokument złożyła oświadczenie w nim zawarte. Dokument prywatny korzysta z domniemania autentyczności, które oznacza, że z samego faktu przedłożenia dokumentu należy wywieść wniosek o jego pochodzeniu od osoby, która figuruje na dokumencie jako wystawca. W odróżnieniu do dokumentów urzędowych dokumenty prywatne nie korzystają jednak z domniemania zgodności treści dokumentu z prawdą. Znaczenie dokumentu prywatnego w procesie dowodzenia nie jest uprzywilejowane. Nie są one dowodem tego, że miały miejsce podane w nich fakty. W opinii Sądu oświadczenie z dnia 10 listopada 2015 r., nawet w powiązaniu z treścią odpisu z KRS potwierdzającego fakt wniesienia aportu, nie jest wystarczające do wykazania, iż przedmiotem wkładu niepieniężnego była rzeczywiście wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki z 28 czerwca 2013 r. zawartej z pozwanym. Nic nie stało na przeszkodzie, aby powód celem wykazania, jakie wierzytelności wchodziły w skład pakietu wierzytelności wnoszonych przez komandytariusza aportem do powodowej spółki - w tym, czy w skład tego pakietu wchodziła w szczególności wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki z dnia z 28 czerwca 2013 r. - przedłożył zawartą w formie aktu notarialnego umowę spółki wraz z ewentualnym załącznikiem zawierającym wyszczególnienie tych wierzytelności. Dokumentu takiego, jak również pełnego odpisu z KRS spółki (...), powód nie przedłożył pomimo zobowiązania go zarządzeniem z dnia 15 lutego 2016 r. do złożenia pisma przygotowawczego zawierającego wszelkie okoliczności faktyczne i wnioski dowodowe pod rygorem ich pominięcia w dalszym toku postępowania. Brak tych dokumentów, w ocenie Sądu, uniemożliwia zbadania zasadności powództwa powoda.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 720 § 1 a contrario, orzeczono jak w sentencji.